

Marek Zieliński

"Poeta wielkiego czasu", Michał Sprusiński, "Twórczość" nr 4 (1977) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 20/4 (66), 183

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ SPRUSIŃSKI Michał: Poeta wielkiego czasu. "Twórczość" 1977 nr 4 s. 65-88,

W obszernym eseju autor stara się wnikliwie przedstawić koleje biografii twórczej T.S. Eliota. Przywoływane dzieje życia są tłem analiz i opisów twórczych uwikłań, nieporozumień, klęsk i sukcesów autora "Ziemni jałowej". Odrębną część szkicu zajmuje przypomnienie "przygody polskiej" Eliota - dziejów recepcji, krytycznych i czytelniczych fascynacji poetą. Od pomieszczonego w 1936 roku eseju Wacława Borowego ("Przeгляд Współczesny") aż po dzień dzisiejszy dzieło Eliota jest zarówno obecne w księgarniach, jak - co ważniejsze - stanowi żywą tradycję współczesnej polskiej poezji, jest przywoływane w twórczych programach artystycznych.

BP/66/59

M.Z.

/II/ STABRO Stanisław: Krzysztof Baczyński wobec problematyki moralnej pokolenia. "Ruch Literacki" 1977 z. 3 s. 179-199.

Autor omawia poezję Baczyńskiego na tle krytycznych sądów jego pokolenia oraz przytacza fragmenty wypowiedzi, nie mniej krytyczne, młodych poetów powojennych. Z przeprowadzonej przez redakcję "Poezji" w 1972 r. ankiety pt. "Mój stosunek do twórczości Tadeusza Borowskiego, Krzysztofa Kamila Baczyńskiego i innych poetów spod znaku »Apokalipsy«" zacytowano tu fragmenty bardzo ostrych sądów wskazujących na obcość tej poezji dla młodego pokolenia. Uznanie zdobył Baczyński wśród starszej generacji pisarzy, ceniących nie tylko talent poety, ale i jego intelektualne dociekania sensu walki, skłonność do rozpatrywania wszystkich przesłanek "za" i "przeciw". Jednostka ludzka w poezji Baczyńskiego jest źródłem wszelkich wartości i żadna sytuacja nie może pozbawić jej prawa do wątpliwości. Jego liryka jest więc nieraz patriotycznym bluźnierstwem, tragiczną drwiną z gestu heroicznego.

BP/66/60

H.G.